Ч. 118 Субота 27 мая (9 червня) 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:

на цілий рік	К.	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К.	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — До ситуациї. — Розрухи в Хіні).

Вчерашне засідане палати послів розпочало ся також читанем інтерпеляций, аж по годині 3-ій по полудни перервав его президент і уділив голосу німецкому послови Цалінґерови, котрий вніс, щоби з огляду на вагу предмету уміщено яко першу точку денного порядку зміну кількох параґрафів промислового закона. Бесідник гадає, що таке переложене читаня інтерпеляций і внесень не противить ся реґуляминови. П. Яворский вносить, аби на першу точку дневного порядку поставити буджетову провізорию, а аж на другу зміну закона промислового. В голосованю принято внесене Цалінґера, супротив чого відпало голосоване над внесенем п. Яворского. Президент заповів відтак засідане на нині год. 1 в полудне. На вчерашнім засіданю вніс між иншими п. Яросевич інтерпеляцию до президента міністрів в справі заряджень політичних властий з причини рільничого страйку в повіті борщівскім.

Коли на передвчерашнім засіданю палати послів др. Кербер в дуже острій і рішучій промові виступав против обструкциі, Чехи страшним криком перебивали майже кожде его слово. Крики тревали часами по десять мінут так що слів міністра ніхто не чув. Коли др. Кербер заявив, що провідник правиці узнав язикове предложене за цілком відповідне тло до переговорів, обурене Чехів не мало границь. Долежаль, Ґреґр і инші кричали що се ложь. Провідники правиці не надіяли ся таких сцен і не надіяли ся також, що др. Кербер виступить з такою острою промовою, в котрій недвозначно заявив, що правительство не буде числити ся з парляментом коли, обструкция не допустить до парляментарного полагодженя найважнійших державних справ.

Міністерство торговлі виготовило три проєкти, іменно в справі відповідної, згідної з духом часу, зміни і доповненя закона о відношеню службовім торговельних помочників, дальше в справі промислових робітників помічних, вкінци що-до недільного відпочинку в промислі. Міністерство розіслало вже ті проєкти до торговельних і рукодільничих палат. Ті зміни мають на ціли точнійше ніж досп очеркнене понятя торговельних і промислових помічників і робітників та охорону іх інтересів під взглядом утреваленя іх службового відношеня. Дальше мають они управильнити спосіб і речинець виплати заслуженя і спинити надмірне перетяжене працею тих помічників, означенем максимального часу денної праці. Вкінци має бути для помічних робітників розширений недільний випочинок.

З Хіни надходять чим раз грізнійші вісти. Посли чужих держав відбувають часті наради. В хіньских правительствених кругах не знають що робити, бо ворохобня ширить ся дальше. Вечером видала цісарева едикт з наганою для хіньского войска за его трусливість в борбі з „кулаками“. Чи та нагана що поможе треба сумнівати ся, бо хіньскі вояки всюди утікають перед ворогом покидаючи оруже. Вчера рано вислано поізд з войском і пушками против „кулаків“, але поізд не заїхав далеко, бо хіньскі вояки домагали ся повороту і взагалі не хотіли дальше їхати. Супротив того не дивно, що „кулаки“ судячи після власного войска і войска европейскі, не боять ся і грозять, що в суботу виріжуть всіх Европейців.

З ювилею краківского університету.

Вчера зазначили ми коротенько, як розпочало ся в Кракові університетске торжество ювилейне; нині подаємо деякі близші вісти о тім. Передовсім треба сказати, що похід ювилейний був величавий, а загальну увагу звертали на себе ґрупи делеґатів чужих університетів. Делеґация з Кембридж виступила в жовтім, з Оксфорду в червонім строю. Так само відзначала ся і угорска делеґация барвним строєм.

Около 11 год. станув похід університетский в церкві сьв. Анни. Всі олтарі в церкві були позавішувані ґобелінами а ціла церков сьвяточно прибрана. В пресвитериі був уставлений великий бальдахін, під бальдахіном бюсти королів: Казимира Вел., Ягайла і королевої Ядвиги, а на самім краю пресвитериі зроблено естраду, на котрій заняв місце ректор універ-

---

66)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Коли же Атинець виїхав із столиці, здавало ся, як би всі злі духи влізли в короля. Понурий і як німий ходив по комнаті, словом не відзивав ся до нікого, а щоби відогнати тугу від себе, пив від самого ранка найтяжше сирийске вино цілими коновками. Вечером був так пяний, що его звичайно треба було виносити із сьвітлиці, а відтак на другий день будив ся з болем голови і дістав корчів. В день нипав по всіх кутах, як би чогось шукав, а в ночи чули нераз як він кликав Нітетісу по імени. Лікарі побоювали ся о его здоровле і давали ему ліки а він іх виливав. Добре сказав Крезус, коли одного дня відозвав ся до них: Чуєте мої панове маґи і Халдейці, заким хтось возьме ся лічити, повинен насамперед знати, де єсть місце хороби! А ви знаєте? Ні! То я вам скажу, що королеви хибує! Він має внутрішну хоробу і рану. Хороба називає ся нудьгою а рана єсть в серци. Від хороби добрий Атинець, але на рану не знаю ліку, бо досвід учить, що такі рани або самі від себе заблизнюють ся, або кров стікає ними до середини.

— А я би таки знав лік для короля! — відозвав ся Оганес, котрий зачув ті слова. — Ми повинні намовити его, щоби він казав привезти свої жінки або бодай мою доньку Федиму із Сузи. Любов розганяє тугу і прискорює кружене поволи пливучої крови! — Ми признали бесідникови рацию і завізвали его, щоби він пригадав королеви вигнані жінки. Оганес зважив ся на то предложене як-раз коли ми були на пирі, але король так накинув ся на него, що нам всім аж жаль его стало. Якось незадовго по тім велів Камбізес одного рана скликати всіх Мобедів і Халдеїв, та велів ім витолкувати собі якийсь дивний сон.

Єму снило ся, що він знаходить ся посеред якоїсь сухої рівнини, на котрій як би на тоці не виростало ані одно стебельце травинки. Невдоволений сумним видом того пустого місця, хотів він як-раз вишукати собі якесь урожайнійше місце, коли зявила ся Атоса, і невидячи его, бігла до якогось жерела, котре нараз як би якоюсь чародійною силою зачало бити із сухої землі та зажуркотіло весело. Здивований, дивив ся він на се видовище, і побачив як всюди, де его сестра ступила ногою на випаленій земли, виростали стрункі теребінти [1]), котрі, скоро підросли, переміняли ся в кипарисові дерева, котрих вершки сягали аж до неба. Коли він хотів промовити до Атоси, то она щезла.

Мобеди і Халдеї нарадили ся з собою і витолкували той сон так, що Атоса буде мати щастє у всім, до чого возьме ся.

Камбізес вдоволив ся тою відповідию; але коли ему слідуючої ночи подібний сон приснив ся, загрозив він Мобедам смертию, скоро они ему не витолкують инакше. Мудрці надумували ся довго і наконець відповіли, що Атоса стане колись королевою і матірю могучих володітелів.

Король вдоволив ся тим витолкованем і усьміхав ся дивно сам до себе, коли нам розповідав свій сон.

Ще того самого дня закликала мене Касандана до себе і сказала мені, щоби я, коли мені житє миле, зрік ся всякої надії на посідане єі доньки.

Як-раз мав я виходити з города достойної старушки, коли побачив Атосу поза ґранатовими корчами. Она кивнула на мене. Я прийшов. Ми забули на небезпечність і горе і наконець попрощали ся на віки. Тепер вже все знаєте. А тепер, коли я відрік ся, коли всяка гадка о тій любви була би божевільностию, мушу всіма силами старати ся, щоби із за женщини не попасти в за-

---

[1]) Теребінтами звуть ся ростини з ряду т. зв. ароматичних, до котрих належить н. пр. і наша рута. Одна з тих ростин, пістация, по перски „фістак“, дерево до 6 м. велике, родить оріхи величини ваших лїскових оріхів, а зерно іх єсть дуже смачне подібне в смаку до мігдалів. У Персів був такий звичай, що королі підчас коронациі мусіли з'їсти один теребінтовий оріх.

ситету ґр. Стан. Тарновский. По за естрадою заняли місце члени сенату і професори. Нащі місця заняли достойники і делеґати чужих університетів. Торжество розпочало ся сьпівом академічного хору, а відтак ректор виголосив довгу бесіду, котру закінчив окликом в честь Цісаря.

Опісля наступило проголошене імен почетних докторів а відтак вступив на естраду міністер просьвіти др. Гартель і виголосив довшу бесіду по латині. По сім наступило складане дарунків і адрес памяткових а дальше виголошено ще яких 50 бесід. Перший голос мали Американи, делеґати університетів в Буффальо, Бальтиморе і Чікаґо; по них промавляли делеґати з Льондону, Оксфорду і Кембрідж. По сих виступили ректор единбурґского університету в червоній тозі з білою обшивкою, і ректор університету з Ґлезґо в синьо-зеленій тозі. Делеґат з Копенгаґи був в жовтій тозі і промавляв по француски.

Так промавляли по черзі всілякі делеґати університетів з цілого сьвіта а опісля прийшла черга на делеґатів Академий наук. Іменем Академії наук в Празі промавляв і зложив адресу проф. Ранда, іменем Ставроп. Інститута промавляв проф. Шараневич, а іменем Тов. ім. Шевченка промавляв проф. Колесса, котрий зазначив, що сьвято Поляків есть і сьвятом Русинів, бо і сини України помагали розпалювати то велике огнище просьвіти, котре кидало іскри на всхід, творячи малі огники, як київска Академія. (Оплески). Бажаємо Вам, щоби Академія Ягайлоньска плекала дальше ідеали правди і науки та щоби був завсігди живий союз народу польского з українським (Ентузиястичні оплески). Наконець промавляли бувші професори і ученики головної школи варшавскої і делеґати варшавских товариств.

Вечером відбула ся ілюмінация і пир університетский до котрого засіло 1600 осіб. При пирі виголошено знов богато тоастів. Наконець відбуло ся ще в театрі торжествене представлене.

Новинки.

Львів дня 8-го червня 1900.

— Засідане виділу руского товариства педаґоґічного у Львові відбуде ся ві второк дня 12-го червня о годині 6-ій вечером де звичайно.

— З товариства ім. Котляревского. Ві второк 12 с. м. відбуде ся четверте аматорске представлене „Розумний і дурень", штука в 5 діях Ів. Тобилевича (Карпенка Карого). Штука ся належить до найновійших і найліпших творів Тобилевича, тому можна сподівати ся, що ві второк вбере ся досить публики. Аматори підготовлені вправною рукою свого режисера п. Кліцевского, очікують не лише успіху артистичного, але й касового.

— Виділ „Руского Інститута для дівчат" в Перемишли запрошує всіх Р. Т. членів на надзвичайні загальні збори, що відбудуть ся в суботу дня (16 н. ст. червня) о 5-ій годині по полудни, а в браку комплету того-ж дня о 6 год. вечером. На порядку дневнім есть справа затягненя додаткової позички в сумі 60.000 корон, на укінчене і внутрішне устроене нового крила. — Звертаєсь увагу Р. Т. членів, що право голосу мають лиш ті члени, що залягають з членьскою вкладкою, не більше, як за 1899 р.

— До іспиту зрілости в бережаньскій ґімназиї зголосило ся 29 абітурієнтів. Іспит зложили: Адольф Беднаровский (з відзн.), Ів. Боднар, Вас. Чайковский, Ад. Филиповский, Ад Филиповский, Марк. Ґотфрід, Мар. Гошовский, Йос. Яримович, Ґриг. Качала, Мар. Карпов, Павло Ковальский (з відзн.), Вол. Кушнір, Зен. Кузеля, Стеф. Левицкий, Вол. Лагодиньский, Ром. Лагодиньский, Вік. Малявский, Сам. Шапіра, Як. Сиґаль, Як. Штайнер, Ем. Троян, Вас. Турула, Ельк. Вітлін, Люд. Вибрановский, Йос. Завадовский. Двох відступило від іспиту, двох одержало поправку а одного репробовано на один рік.

— Нещастна пригода. Львівский банкир Ґустав Макс упав оногди зі свого бальконa з III. поверха і так потовк ся, що зараз помер. Про смерть того банкира розійшли ся по місті ріжні слухи. Говорять, що в послідних часах фінансові інтереси Макса сильно підупали, тому і наложив на себе руку. Другі впевняють противно, що его фінанси були зовсім упорядковані, а смерть наступила случайно від удару серцевого в часі, як Макс годував свої канарки, що були в клітці над бальконом; втратив рівновагу і упав на землю. Макс держав в руках клітку з пташками і разом з нею опинив ся на земли.

— Миш в трамваю. Подібне нещасте, яке лучило ся недавно в Чікаґо, може лучити ся також і по наших містах, де є трамваї, тому не від річи буде про него згадати. Миш, цілком звичайна собі миш, була причиною здержаня трамваєвого руху. — В переповненім трамваєвім возі побачила одна із пасажирок миш, та зі страху счинила великий крик. На се якби на команду почали також другі пані верещати та навіть вилазити на лавки. Счинив ся заколот, так, що кондуктор стратив геть голову, та приказав візникови станути, а сам устроїв польоване на непрошеного гостя. По півгодинній біганині миш вискочила з ваґона і спаслась від смерти утечею, але за той час наїхало кілька инших ваґонів та всі стояли, поки не вигнано проклятого сотворіня. Вкінци перелякані пані розсіли ся вдоволені в безпечнім вже ваґоні, а пасажири кількайцятьох спізнених возів кляли, скілько влізло ся, на жіночих страхополохів.

— Дирекция „Краєвого Союза кредитового" стовариршеня заревстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стовариршеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один удїл членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше удїлів. При складаню першого удїлу належить вложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий" *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^1/_2\%$ та уділяє кредиту руским товари-

---

думу як король. Оттакий конець сеї історії, котрої закінчена ми вже сподівали ся тогди, коли меме засудженого на смерть, рожа від Атоси зробила найщасливійшим з людий. Як би я вам тогди, коли сподівав ся смерти, не звірив ся був з моєю тайною, то був би єї забрав з собою до гробу! Та що я говорю! На вашу мовчаливість можу преці числити і прошу вас лиш не споглядати на мене з таким жалем. Я гадаю, що мені все ще треба завдячувати, бо я зазнав години щастя, котра стане за сто літ горя. Дякую вам — дякую. Але тепер дайте вже мені борзо докінчити.

В три дні по тім, як я попращав ся з Атосою, мусів я женити ся з Артистоною, дочкою Ґобріяса. Она красна і могла би кого иншого на моїм місци зробити щасливим. В день по весілю прийшов Анґар, котрий приніс вість до Вавилону, що Барт'я занедужав. Я рішив ся борзо і просив короля, щоби мені позволив поїхати до тебе, доглядати тебе і остерегти перед небезпечностию, яка грозить твому житю в Єгипті, попращав ся з моєю молодою жінкою мимо того що мій тесть був противний тому, та в супроводі Прексаспеса гнав без упину до тебе, мій Барт'є, щоби з тобою і Зопіросом поїхати до Єгипту, підчас коли Ґіґес мусить поїхати в послом яко товмач до Самоса. Так приказав король, котрого настрій в послідних днях поправив ся, бо він в оглядаю надходячих мас войска має розривку а Халдеї сказали єму, що планета Адар, [2]) котра належить до їх божка Ханона, віщує побіду перскому оружию Коли ж ти думаєш вибирати ся в дорогу, Барт'є?

— Як хочеш, то і завтра — відповів той. Лікарі казали, що морска подорож вийде мені на здоровле. Сухим путем до Смирни то преці недалеко.

— Ая — докинув Зопірос — можу тобі заручити, що ти коло своєї любки борше подужаєш, як би не знати від кілько ліків.

— Ну то поїдемо за три дні — сказав Дарій розваживши собі — бо мусимо перед

відїздом ще неодно залагодити. Зважте лиш, що ми їдемо так як би й до ворожого нам краю. Я собі так розважив, що Барт'я мусить їхати перебраний за торговельника коврами з Вавилону. Я буду ніби его братом а Зопірос купцем, що продає червону краску сардиску. [3])

— А не могли би ми їхати яко борці? — спитав Зопірос — бо то ганьба, щоби нас хтось уважав за таких шахраїв! А що було би, як би ми перебрали ся за лїдийских вояків, котрі повтїкали з обави перед карою і шукали служби в Египетскім войску?

— Не злий проект! — сказав Барт'я. — Я гадаю навіть, що нас по нашій поставі скорше будуть уважати за якихсь борців як за купців.

— То не булоби міродайними — сказав Ґіґес. — Такий еллиньский гуртівник і властитель корабля ходить як би цілий сьвіт належав до него. Впрочім і мені проект Зопіроса подобає ся.

— Ну, то добре — сказав Дарій податливо. — Коли так, то Ороетес мусить вистарати ся для нас о одіж лїдийских таксіярхів. [4])

— А чомуж не в строю хіліярхів? — відозвав ся Ґіґес. — По при ваши молодім віці викликало би підозріне.

— Преці годі нам виступати як прості вояки.

— То ні, але вже ліпше яко гекатонтархи.

— Також не зле — сказав Зопірос і засьміяв ся — лиш щоби я не мусів удавати кра-

ря! — Отже за три дні поїдемо! То мені на руку, бо буду міг забезпечити собі доньку сего сатрапа а наконець преці раз зайти до гаю Кибелї, до котрого мене вже від давна кортить. А тепер добраніч Барт'є! А полежи собі довго. Що сказала би на то Сафо, як би ти прийшов до неї з блїдим лицем!

Глава четверта.

Настали були песі дні [5]) і над Навкратісом зійшов був горячий ранок. Ніль вже виступив був з берегів а вода позаливала поля і городи в Єгипті.

В портах при устю ріки було тепер повно кораблів. Єгипетскі судна з залогою фенікийских кольоністів, що осїдали на побережу межи розтоками Нїлю, привезли тоненькі материї з Мальти, металї і каміня з Сардинії та вино і мідь з Кипру. Грецкі трієри прибули з набором делїкатної оливи і вина, з мастиковим галузєм, халькидийскими виробами з зеліза та з вовняними тканинами; фенікійскі та сирійскі судна з ріжнобарвними вітрилами привезли мідь, цину, пурпурові материї, дороге каміне, коріне, склянні вироби, коври та ливаньскі кедри на будову домів, бо в Египті було мало дерева будівельного, а за то все мали тут вимінювати богатства Етіопії: золото, слоневу кість, гебанове дерево, ріжнобарвні птиці з горячих країв, дороге каміне і чорних невільників, а передовсім славне на весь сьвіт єгипетске збіже або меміфскі вози, саітскі мережева і тоненький папірус. Але часи самої виміни вже давно були минули і купці з Навкратіс платили закуплені товари дуже часто дзвінким золотом або добре відваженим сріблом.

---

[2]) Адар — планета Марс.

[3]) В старині улюблена краска, котру роблено з цьвіту дерева званого сандікс (мабуть червоне сантaлове дерево).

[4]) Перска армія ділила ся на десяточні части. Компанія мала 100, полк 1.000, дивизия 10.000 мужа. Таксіярх мав таке саме значіне як наш капітан, гекатонтарх був комендантом компанії, а хіліярх комендантом полку. Впрочім титул хіліярх означав пізнійше у Перзів високе становище, а достойник з тим титулом мав бути перший по королю.

[5]) Песі дні, пора звана у Греків „опора" а латиньска каніκула, час, коли сонце пересуває ся по екліптиці в знаку льва, значить ся від 120 до 150 степеня, від 24 липня до 24 серпня, а коли буває найбільша спека. Назва пішла від того, що в тій порі зьвізда Сиріюс, звана також песьою зьвіздою, всходить тогди з сонцем і заходить.

ствам кредитовим на $5^{1}/_{2}\%$. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“) Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят
Дирекция.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 8 червня. Цісар приймав вчера на авдиенциї шефа секциї і ґенерального коміса-ря австрийского відділу на парискій виставі, Екснера, що дякував монархови за підпиране австрийскої вистави. Цісар розпитував коміса-ря подрібно о внутрішне устроене австрийского відділу і висказав Екснерови признане.

Варшава 8 червня. Прибув сюди вчера шах перский в переїздї до Берлина.

Рим 8 червня. Як доносить аґентия Сте-фаниого Папа перестудив ся і від вчера ле-жить в ліжку. За порадою доктора Ляпониого відложено авдиенциї на позавтра.

Льондон 8 червня. З Льоренцо Маркез доносять, що Бури хотять ставити опір коло Гатерлей, 12 миль на всхід від Преториї, аби вискати на часї. Анґлійских полонених вояків спровадили до дуже нездоровоі долини Еляндс.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

23 — 24.: Поправдї сказавши нема у нас доброго підручника до науки нашої літе-ратури. Маленьке понятє о ній можна набрати з книжочки Остапа Макарушки: „Короткий огляд руско-україньского письменства“, лиш що ся книжочка призначена для молодого віку і відповідно до того написана. Найліпша і най-обширнійша а остаточно і не дорога єсть „Істо-рия рускої лїтератури Омеляна Огоновского, та знов в тім біда, що перша часть сего діла зовсім вичерпана і нїгде не можна єї дістати, але із слїдуючих частий можна знаменито ко-ристати. Дїло се має ще й тим вагу особливо для самоуків, що переповідає коротко деякі важнїйші твори. Часть II. сеї історії лїтерату-ри відділ I. коштує 1·20 зр., відділ II. 1·80 зр; Часть III. відділ I. 2 зр., відділ II. 2 зр. а Часть IV. 1 зр. Отже ціле дїло 8 зр., а що можна купувати частями, то не дасть ся та сума так дуже почути. В справі купна сеї книжки треба віднести ся до книгарні това-риства ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26. Ціна повисшої книжочки Ост. Макарушки коштує лиш 15 кр. Істория України-Руси проф. Грушевского коштує лиш 4 зр. Обі сї книжки можете дістати також в Ставропигій-скій книгарни Львів ул. Руска ч 3. — **Григ. Солотвина:** Поглублюванє і підмуровуванє кир-ниці з під споду єсть небезпечне і длятого пе-редовсім треба би зарадити ся або якогось практичного керничника або будівничого або інжинера, і треба щоби таки фахові люди ви-діли кирницю на місци та осудили з єї положе-ня і єї дотеперішного стану, чи така робота мож-лива, бо моглоби бачите так статися, що під-час роботи в сподї кирниця з гори би завали-ла ся і убила та засипала працюючих в ній. Перша робота по вичерпаню води є керниці була би така, що треба би кирницю розперти, значить ся поставити вздовж стїн керниці дошки напротив себе а помежи них вбити розвори (довгі на ширину керниці бальки, ко-тріби притискали дошки до стїв і тим спосо-бом не давали їм завалити ся. То треба уміти зро-бити. Відтак в той спосіб треба поглубляти лиш частями і зараз в поглубленім місци відповідно підмурувати. Така робота не легка річ і скоро кирниця дуже глубока то навіть не треба са-мому брати ся до того лиш здати роботу на фахового керничника. — **Гр. Цим.:** 1) Щоби но-ги не пітнїли, треба їх насамперед часто мити і мочити в холодній водї, до котрої треба до-дати ще трошки карболю. Єсть також добре мити ноги іхтіолевим милом. Взагалї як най-більша чистота, то найважнїйша річ, щоби но-ги не потили ся, а головно, щоби не було чути поту. Крім того, коли мимо всеї чистоти ноги таки потять ся а піт дуже чути, треба уживати салїцилевого порошку від поту, ко-трий можна купити в кождій аптиці. Той порошок складає ся з 90 частий т. зв. тальку (порошку, котрого шевцї насипують до чобіт, щоби легко затягнути), 7 частий салїцилевої кислоти і 3 частий танїни. Скарпитки, або коли хто, як буває часто у людий войскових, носить унучки, то тії треба посипати згаданим порошком і убрати. Також добра і сама танїна (гарбовина); до черевиків або чобіт треба що третий день насипати на конець ножа танїни і убрати. — 2) Чим зміцняти волосе, щоби не випадало і що робити на лисину? — На се питанє трудно докладно відповісти, бо треба би знати причину. Може помагати змиванє го-лови що тиждня жовтком і лїтною водою, може помагати танїнова масть, або, коли хто вже такого роду, то нїчо єму не поможе, ви-лисїє і буде мати лисину. А що робити на лисину? Хиба купити тої американьскої масти, котрою, як помастили відрізаний якомусь псо-ви кінчик від хвоста, то до того кінчика доріс від масти цїлий пес. Бо то бачите, така чудо-творна масть американьска. Тим, що єї прода-ють, помагає она особливо на кишеню, она ро-сте дійстно і стає що-раз грубшою. Так само годї що вдїяти, коли комусь зачне волосе си-віти. Що найбільше, можна би єго фарбувати.— Відповідь на трете Ваше питанє буде в части господарскій. — **Д. К. пасічник в К.:** Робити собі самому чорну фарбу до значеня улїв не виплатить ся; можна купити за пару крейца-рів готову олїйну фарбу в якій торговли фар-би. Ми гадаємо, що вистане навіть позначити тером (мазию, дохтьом), лиш треба делїкатно і зручно робити, щоби й улия не замастити і щоби числа виразно виднїли ся. А чорну краску, таку, щоби єї дощ не сполікував, тре-ба би робити лиш олїйну, а Ви єї не зробите. — **Б. Ба. в Кіл.:** 1) Перше питанє трохи нїби фі-льософічне, і треба би богато часу і місця, що-би на него докладно відповісти, длятого лиша-ємо его собі на пізнїйше. — 2) Відповідь знай-дете повисше під знаком: Гр. Цим. — 3) Що робити на частий а сильний біль голови? — Треба би знати яка єсть причина болю. Най-частїйше буває біль з причини якоїсь нестрав-ности, із здутя жолудка, запору (обструкциї і т. п. Той біль проявляє ся найбільше з пе-реду голови, в чолї, з одного або другого боку або пересуває ся з боку на ціле чоло, стає сильнїйше або знов слабне і з цїлого чола у-ступає лиш на один бік. При тім болю чути і біль в ямці під грудьми, коли там потиснути ся (біль жолудка) і якесь хлюпанє в кишках, якесь здутє або має ся запір. В такім случаю треба взяти якесь легке средство на прочище-нє. Але нїколи не призвичаювати тїла до лї-ків лиш найлїпше уникати причин недуг. — **С. Ю.:** Мусимо насамперед самі розвідати а тогди дамо Вам знати. (Дальші відповіди піз-нїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспон-денцийних до відповіди.

Коло порту еллиньскої оселї були великі доми складові з товарами. Коло них стояли легко збудовані доми, до котрих вабили моря-ків без роботи музика і сьміхи та зиркане і закликуване підмальованих дівчиск [6]). Помежи чорними а білими невільниками, що несли тяж-кі паки, сували ся весляpі та керманичі у всі-ляких ношах. Властителї кораблїв в еллинь-ских і разячо пестрих фенїкійских одежах ви-давали своїм підвластним прикази та переда-вали гуртівникам свій набір. Де завела ся су-перечка, показували ся зараз єгипетскі уряд-ники поліцийні з довгими палицями та еллинь-скі сторожі портові, котрих установляла стар-шина купецка мілезийскої оселї.

Тепер випорожняв ся порт, бо надходила пора отвореня торговиці а вільний Еллин не міг обійти ся без того щоби там не бути [7]). Але неодин цікавий сим разом лишив ся, бо як раз виношено набір з красного самійского корабля з довгою лебединою шиєю з „Океї“ [8]), на котрого передї красував ся деревлянний образ богинї Геро. Особливо дива наробили три красні молодцї в лїдийскім войсковім убраню, що вийли були із триєри. Кількох невільників ішло за ними та несли кілька скринок і па-кунків.

Найкрасший з пришельців,' в котрих чи-татель здогадає ся наших молодих приятелїв Дарія, Бартї і Зопіроса зачепив якогось сто-рожа портового і попросив єго, щоби показав єму дім Теопомпа з Мілету єго гостинного при-ятеля.

Услужно і чемно, як всї Греки, пішов той урядник з чужинцями і повів їх через торго-вицю, котрої отворене як-раз дзвінком давали знати, до великого дому, власности найзнат-нїйшого чоловіка в Навкратісї, Мілезийця Тео-помпа.

Але молодцї не перейшли через торгови-цю, не задержавшись на ній. Влїзливости зу-хвалих торговців риб позбули ся так само лег-ко, як закликуваня різників, ковбасників і тих що продавали городовину, ганчарів і пекарів. Коли же прийшли до місця [9]), де сиділи дів-чата з цьвітами, Зопірос з великої радости аж в долонї плеснув на той прекрасний вид, який представив ся єго очам.

Три чудово любі дївчини в білих напів прозорих одежах з ріжнобарвними обшивками, сиділи обложені довкола цьвітами на низьких стільчиках та вязали разом великий вінець з рож, фіялків і оранжевого цьвіту. Красні їх головки убрані віночками подобали на три пу-пінки рож, котрі одна з них, побачивши на-ших чужинців, наставила до них.

(Дальше буде).

[6]) Поминувши, що в кождім більшім містї портовім були в старинї доми розпусти, то про тї, що були над канопійским устєм, згадує виразно римский писатель Страбо.

[7]) Як Греки пильно ходили на торговицю, доказує слїдуюча история, котру розповідає Страбо: В Іазос грав якийсь музика на флетї і всї що єго слухали, розійшли ся, коли на торговици задзво-нено на знак, що торговиця вже отворена. Лиш один із слухачів ще був лишив ся. Музика став єму дякувати за то, що він не дав ся дзвінкови відвести від дальшого слуханя. — Ах, то вже дзвонили на торговици?! — спитав той чоловік та побіг і собі.

[8]) „Окея“ — грецка назва корабля, значить „Скора“, себ-то тріера. Не лиш грецкі але й фе-нїкійскі кораблї мали за окрасу образи богів.

[9]) Всїлякі товари продавано на торговици в окремих призначених на то відділях званих „кікльой“ (кружки). Місце, де сиділи дївчата, що продавали цьвіти, а котрих уважано загально за легкодушних, називало ся „міртовою торговицею“.

За редакцию відповідає: Адам Крехoвецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).